

Grunder och huvudargument

Klaganden kritiserar tribunalen för att den endast förklarade sig behörig vad gäller en tvist som grundar sig på det senaste avtalet om visstidsanställning som undertecknats av klaganden.

Även om tribunalens motivering anses riktig i detta hänseende, vilket den inte är, kritiserar klaganden den omständigheten att tribunalen underlät att pröva flera av klagandens yrkanden som grundade sig på avslutandet av det omtvistade avtalsförhållandet och således på det senaste avtalet om visstidsanställning. Det överklagade beslutets rättsstridighet följer nämligen av att motiveringen är så kortfattad att den inte gör det möjligt att förstå hur tribunalen, utan att undersöka innehållet i handlingarna, kunde fastställa att den var obehörig, med undantag för tvisten rörande det senaste avtalet om visstidsanställning, på den enda grunden att det förelåg en skiljedomsklausul trots att klaganden ifrågasatt denna klausuls giltighet och laglighet.

Klaganden kritiserar också tribunalen för att inte ha beaktat hela hans argumentation avseende förekomsten av ett fel som institutionerna gjort sig skyldiga till vad gäller avsaknaden av en rättslig reglering som garanterar personalen vid unionens rättsliga missioner de mest grundläggande sociala rättigheterna, däribland rätten till ett effektivt domstolsskydd och rätten till en rättvis rättegång.

Till stöd för sitt överklagande gör klaganden följaktligen gällande att tribunalen har åsidosatt

- den europeiska rätt som är tillämplig vid fastställande av tillämplig lag på avtalsförpliktelser,
- bestämmelser i belgisk arbetsrätt,
- minimiregler avseende visstidsarbete som är tillämpliga på EU-nivå,
- de rättigheter som stadgas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- motiveringsskyldigheten, och
- förbudet mot att döma utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*).

Talan väckt den 9 februari 2017 – Republiken Frankrike mot Europaparlamentet

(Mål C-73/17)

(2017/C 104/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda och E. de Moustier)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- undanröja dagordningen vid Europaparlamentets sammanträde onsdag den 30 november 2016 ((handling P8_OJ (2016)11-30)), i den del den föreskrev plenardebatter avseende det gemensamma förslaget till allmän budget som förlikningskommittén enats om, dagordningen vid sammanträdet torsdag 1 december 2016 ((handling P8_OJ (2016) 12-01)), i den del den föreskrev en omröstning åtföljd av röstmotiveringar avseende det gemensamma förslaget till allmän budget, Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 avseende det gemensamma förslaget till allmän budget ((handling TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475 i tillfällig lydelse)), samt den akt varigenom Europaparlamentets talman i enlighet med artikel 314.9 FEUF förklarar att den allmänna budgeten slutgiltigt antagits,

- förordna att verkningarna av den akt varigenom Europaparlamentets talman förklarar att unionens allmänna budget för budgetåret 2017 antagits ska bestå till dess att denna budget slutgiltigt antagits genom en akt som är förenlig med fördragen, inom skäligen tid från och med det att förevarande dom meddelas,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Genom förevarande talan yrkar den franska regeringen på att fyra akter som Europaparlamentet antagit inom ramen för utövandet av dess befogenheter på budgetområdet vid det extra plenarsammanträde som hölls mellan den 30 november och den 1 december 2016 i Bryssel.
 2. Den första och andra akten vars ogiltigförklaring den franska regeringen har yrkat på är dagordningarna för Europaparlamentets sammanträden onsdag den 30 november 2016 och torsdag den 1 december 2016, i den del dessa akter föreskrev plenardebatter avseende det gemensamma förslaget till allmän budget för budgetåret 2017, respektive en omröstning åtföljd av röstmotiveringar avseende detta gemensamma förslag till allmän budget.
 3. Den tredje angripna akten är Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 1 december 2016 avseende det gemensamma förslaget till allmän budget.
 4. Den franska regeringen yrkar slutligen på att den akt varigenom Europaparlamentets talman i enlighet med artikel 314.9 FEUF förklarar att den allmänna budgeten slutgiltigt antagits. Såsom framgår av bland annat protokollet från Europaparlamentets sammanträde torsdag den 1 december 2016, rör det sig om Europaparlamentets talmans uttalande om och dennes undertecknande av den allmänna budgeten, som skett efter omröstningen om lagstiftningsresolutionen avseende det gemensamma förslaget till allmän budget.
 5. Genom sin enda grund gör den franska regeringen gällande att dessa fyra akter ska ogiltigförklaras av det skälet att de åsidosätter protokoll nr 6 som bifogats FEU och FEUF samt protokoll nr 3 som bifogats Euratomfördraget, som avser lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner och vissa av dess organ, byråer och enheter.
 6. Det framgår nämligen av såväl protokollen om lokalisering av institutionernas säten som domstolens rättspraxis att Europaparlamentet inte kan utöva dess befogenheter på budgetområdet som det tillerkänns enligt artikel 314 FEUF vid de extra plenarsammanträden som hålls i Bryssel, utan måste utöva dessa befogenheter vid de ordinarie plenarsammanträden som hålls i Strasbourg.
 7. Eftersom lagenligheten av den angripna akten som antagits av Europaparlamentets talman inte bestrids på grundval av dess ändamål eller innehåll, utan endast på grund av att denna akt skulle ha antagits vid ett ordinarie plenarsammanträde i Strasbourg, anser den franska regeringen att behovet av att säkerställa kontinuiteten i unionens offentliga förvaltning samt viktiga rättssäkerhetskäl motiverar att rättsverkningarna av denna akt består till dess att en ny akt som är förenlig med fördragen har antagits.
-